

(ii) מקום שאין דמי־פדיונה של אותה מכירה עולים על ההוצאות, שעמדה בהן מתוך שימוש באותם כוחות, תעכב בידה אותם דמי־פדיון ותיפרע מבעליה של הספינה האמורה את ההפרש בסכום שבין אותם דמי־פדיון לבין אותן הוצאות — אם יש הפרש כזה בנמצא.

(3) לצרכי הסעיף הזה יכלול המונח „אנייה” כל מצרך או חפץ או אוסף של מצרכים או הפצים שהינם שלדה, מטענה, מנגנון הכננת, ציודה, מוחסנותיה או מטען־הסרק של אותה אנייה, או המהווים חלק מכל אלה.

(4) קביעותיו של הסעיף הזה תהיינה מוסיפות על קביעותיהן של פקודת סחורות נטרפות ודמי־הצלה ופקודת הנוקים האזרחיים, 1944, וכל פקודה או חוק אחרים, העומדים בתקפם מזמן לזמן, ולא גורעות מהן.”

פרק קנ"ה.
מס' 86 פ' 1044.

3. סעיף 17 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיכניסו, בסעיף־קטן 1 שבו, סמוך לאחר פסקה (ט"ז) שבאותו סעיף־קטן, את הפסקה הבאה, כפסקה (ט"ז א'):
„(ט"ז א') תקנות הקובעות את הטופס והאופן, שבהם תימסר הודעה לפי סעיף 13א, ואת הדרישות (לרבות מתן ערובה או הפקדת פקדון), שתהיה רשות החופים רשאית להטילן על אותו אדם, כדי להבטיח שהלה ימלא אחר אותה הודעה;”

תיקון סעיף 17 של
הפקודה העיקרית.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

26 בספטמבר, 1946.

פקודת שחרור בערבות (תיקון),

מס' 52 לשנת 1946.

פקודה הבאה לתקן את החוק בדבר שחרור בערבות.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת השחרור בערבות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת השחרור בערבות, 1944, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.

שם קצר.
מס' 28 פ' 1044.

2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יתוקן בתחלפת המלים „שופט השלום”, המצויות בשורה שלפני האחרונה באותו סעיף, במלים „השופט או שופט השלום”.

תיקון סעיף 3 של
הפקודה העיקרית.

3. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יופקע ויוחלף בסעיף הבא:—

הפקעת סעיף 5 של
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף
אחר.

5. מתוך כפיפות לקביעותיהם של סעיפים 3 ו־4 מן הפקודה הזאת, אפשר להגיש בקשה לשחרור בערבות —

„קביעות כלליות
בדבר בקשות
לשחרור בערבות.

(א) לפני שנאשם הנאשם באופן פורמאלי בידי בית־המשפט היושב בדין — לשופט השלום העורך, או שערך, את החקירה המוקדמת, או שהעביר את המשפט לדין, או בכל מקרה אחר — לשופט השלום שפקד לאחרונה לשים את הנאשם במשמר, או שהיה זכאי לשימו במשמר; או

(ב) לאחר שנאשם הנאשם באופן פורמאלי בפני בית המשפט היושב בדין ולפני שנסתיים משפטו — לשופט או לשופט השלום היושב ראש בבית־המשפט היושב בדין; או

(ג) לאחר שנתחייב בדין הוצא גזר־דין, מקום שהוגש ערעור תוא תלוי ועומד, או הוגשה בקשה על רשות לערער והיא תלויה ועומדת — לשופט או לשופט השלום (הכול לפי העניין) היושב ראש בבית־המשפט שחייב את הנאשם בדין.”

4. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת פסקה (ב) של אותו סעיף והחלפתה בפסקה הבאה:—

תיקון סעיף 6 של
הפקודה העיקרית.

„(ב) במקרה הנזכר בפסקה (א) של סעיף 5 — לנשיא בית־המשפט לפשעים חמורים, אם הנאשם עומד להיות נשפט בפני בית־המשפט הוא, ובמקרים אחרים — לנשיא בית־המשפט המחוזי“.

5. סעיף 13 של הפקודה העיקרית יופקע, ויוחלף בסעיף הבא:—

13.—(1) לא נתמלא תנאי שטר־הערבות, רשאי בית־המשפט, שבו או בפניו צריך היה לקיים את התנאי, לרשום בשטר־הערבות תעודת־אישור האומרת שלא קויים אותו תנאי, ולאחר־מכן רשאי הוא להר ציא פקודת־מאסר, המורה להביא את הנאשם ששוחרר בערבות לפי שטר־הערבות, ורשאי הוא לשימו במשמר.

„פרוצידורה עקב אי־מילוי אחר שטר־ערבות.“

(2) בזמן כל־שהוא, לאחר הרישום בשטר־הערבות בהתאם לסעיף־הקטן הקודם, רשאי בית־המשפט לצוות כי הפקדון, שהושלש לפי סעיף־קטן (3) של סעיף 10 מן הפקודה הזאת, ישמוט לטובת הממשלה, או — אם לא הושלש פקדון כזה — רשאי הוא לצוות לשלם לממשלה את סכום שטר־הערבות:

בתנאי כי —

(א) בזמן מתן כל צו כזה כנ"ל או לאחר־מכן יהיה בית־המשפט רשאי, בגלל נימוקים שירשםם בית־המשפט, להפחית — ללא תנאי, או מתוך כפיפות לאותו תנאי, שיהיה עשוי לראות לנכון להטילו— את הסכום שעליו ציוות כי יהיה שמוט או כי ישולם;

(ב) בזמן כל־שהוא לאחר מתן הצו כנ"ל, יהיה בית־המשפט רשאי, בגלל נימוקים שירשםם בית־המשפט, לבטל אותו צו ללא תנאי או מתוך כפיפות לאותו תנאי, שיהיה עשוי לראות לנכון להטילו.

(3) צו בדבר תשלום סכום כל־שהוא לממשלה, שניתן לפי קביעותיו של סעיף־קטן (2), תהיה נודעת לו נפקות מכל הבחינות, פרט לכל הנוגע בזכות־ערעור כל־שהיא, כאילו היה זה גזר בתביעה משפטית אזרחית בדבר תשלום הסכום שהוא שהושג בתביעה היועץ המשפטי על האדם שנצטווה לשלם, ובמיוחד — ובלי פגוע בכללותה של הקביעה הזאת — ייכפה תשלום הסכום בהתאם לחוק, הקובע את הוצאתם של אותם גורים לפועל, שיהיה עומד אותה שעה בתקפו.

(4) היועץ המשפטי או בא־כוחו של היועץ המשפטי או אדם אחר כל־שהוא, המוצא עצמו מקופה בהכרעה כל־שהיא של בית־משפט מחוזי, בית־משפט שלום או בית־משפט עירוני לפי הסעיף הזה, רשאי לפנות בבקשה לשופט בית־משפט עליון כי ישוב ויבחן את ההכרעה, ולאחר־מכן רשאי השופט לתת אותו צו, שיהיה עשוי לראותו צודק.

(5) מת ערב לשטר־ערבות לפני ששמוט סכום שטר־הערבות, יהיה עזבונו נקי מכל התחייבות ביחס אל שטר־הערבות, אך השופט, או שופט השלום, שבפקודתם ניתן שטר־הערבות, יוציא בכל מקרה כזה פקודת־מאסר, המורה להביא לפניהם את האדם ששוחרר; ומש־יתייצב האדם בהמשך לפקודת־המאסר, או משיסגיר את עצמו מרצונו, ידרשו השופט או שופט השלום ממנו למצוא ערב מספיק אחר או ערבים מספיקים אחרים, או השליש מזומנים, בהתאם לסעיף־קטן (3) של סעיף 10, ואם יחדל מלעשות כן, ישימוהו במשמר“.

6. התוספת על הפקודה העיקרית תחוקן כלהלן:—

(א) במחיקת הביטוי „אוצרה של“, כל מקום שהוא מצוי בטופס כל־שהוא מן הטפסים הרשומים בה;

(ב) במחיקת הכותרות „הודעה לאדם ששוחרר בערבות להסגיר את עצמו“ ו„הודעה לערב להציג נאשם לדין“ והטפסים שמתחת לכותרות האלה כסדרן.

הפקעת סעיף 13 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

תיקון החוקים

7. סעיף־קטן (3) של סעיף 10 מפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר חיפושים) יתוקן מתוך שיוכנס בו לאחר הביטוי „לשחרר אותו”, הביטוי הבא: — „בהתאם לחוק בדבר שחרור בערבות, העומד אותה שעה בתקפו”,
- תיקון סעיף 10 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר חיפושים). פרק 5"ג. 26 בספטמבר, 1946.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

פקודת פירושים (תיקון),

מס' 53 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפירושים, 1945.

- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —
1. הפקודה הזאת תיקרא: פקודת הפירושים (תיקון), 1946. ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפירושים, 1945, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.
 2. סעיף 29 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת המלים „שלהן נודעת נפקות תחיקתית” מיד לאחר המלה „תקנות”, המצוייה בתנאי לאותו סעיף.
 3. מקום, שלפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת עשה הנציב העליון אדם כל־שהוא לשליחו להתקנת תקנה כל־שהוא, שאינה תקנה שלה נודעת נפקות תחיקתית לפי הכוח שהרענק לו על־כך בחיקוק כל־שהוא, יהיו רואים אותו כאילו עשה אותו אדם לשליחו באופן שנודע לו תוקף.
- שם קצר. מס' 9 לש' 1945. תיקון סעיף 29 של הפקודה העיקרית. הקניית תוקף.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

26 בספטמבר, 1946.

תזכיר

סעיף 2 של הפקודה הזאת מתקן את הסעיף 29 של פקודת הפירושים, 1945, כדי להבהיר כי צמצום כוחו של הנציב העליון להעביר את כוחותיו, מוגבל לעניין העברת כוחו להתקין תקנות, שלהן נודעת נפקות תחיקתית, וסעיף 3 של הפקודה הזאת מקנה תוקף חוקי להעברות־כוח, שהעביר הנציב העליון ע־כ־ה — להתקנת תקנות, שאין נודעת להן נפקות תחיקתית, כגון רשיונות ותעודות (ראה הגדרת „תקנות” בסעיף 2 של פקודת הפירושים, 1945).

פקודת הקצבה, (1946-1947),

מס' 54 לש' 1946.

- פקודה הבאה להקציב סכום שאינו עולה על עשרים ושלושה מיליון, מאתים ושישים ושבעה אלף, שמונה מאות ושמונים ושמונה פונטים, לשנים־עשר החדשים המסתיימים ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947. הואיל ויש צורך להקציב כספים להוצאותיה של הממשלה למשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947:
- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —
1. הפקודה הזאת תיקרא כקודת־הקצבה (1946-1947), 1946.
 2. סכום שלא יעלה על סך עשרים ושלושה מיליון, מאתים ושישים ושבעה אלף, שמונה מאות ושמונים ושמונה פונטים, ישמש ויוצא באופן המתואר להלן ולתכליות השונות הרשומות בתוספות א', ב' רג' על הפקודה הזאת.
 3. החשבונאי הכללי רשאי לשלם — לפי כתב־הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947 — מן ההכנסה או מן הקרנות של פלשתינה (א"י) סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך עשרים מיליון, מאה ואחד־עשר אלף, ותשעים וארבעה פונטים, הרשומים בתוספת א' על הפקודה הזאת.
 4. המנהל הכללי של מסילות־הברזל רשאים לשלם — לפי כתב־הרשאה מאת הנציב העליון, במשך השנה המסתיימת ביום השלושים ואחד במאָרס, 1947 — מן ההכנסה של מסילת־הברזל הפלשתינאית והקווים המופעלים סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך שני מיליון, ארבע מאות ותשעים ותשעה אלף, שלוש מאות ושמונים ושלושה פונטים, הרשומים בתוספת ב' על הפקודה הזאת, ומן ההכנסה של חופי פלשתינה (א"י) — סכומים כל־שהם, שלא יעלו בכללם על סך שש מאות וחמישים ושבעה אלף, ארבע מאות ואחד־עשר פונטים, הרשומים בתוספת ג' על הפקודה הזאת.
- הוצאה מורשית מן ההכנסות ומן הקרנות של פלשתינה (א"י).
- הוצאה מורשית מן ההכנסה של מסילת־הברזל הפלשתינאית (א"י) והקווים המופעלים וחופי פלשתינה (א"י).